

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по подадена жалба от „****“ ООД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление гр.София, ***, представлявано от управителя Ж.Д.Д., против електронен фиш №8504594514, издаден от А“ПИ“-МРРБ, с който на основание 187а, ал.2, т.3, във вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева, за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

Жалбоподателят оспорва процесния ел.фиш, като неправилно и незаконосъобразно издаден, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и материалния закон.

Навежда следните аргументи: няма яснота относно датата на издаване на ел.фиш, с оглед на което оспорва издаването му в законоустановения срок, още повече, че е връчен повече от една година след установяване на нарушението; липсва пълно и точно описание на нарушението, доколкото разпоредбата на чл.10, ал.1, т.2 от ЗДвП съдържа две отделни изисквания – маршрутна карта или тол декларация, което предполага да се изследва за конкретното ППС какво е следвало да се издаде, а в случая не става ясно дали собственикът е наказан по този текст от закона или за това, че е допуснал движение на ППС без да е заплатена дължимата такса по смисъла на чл.10, ал.2 от ЗДвП; към основанията за налагане на санкцията не е посочена разпоредбата на чл.139, ал.5 от ЗДвП като връзка с останалите разпоредби, доколкото последната регламентира дължимото поведение от собственика на ППС; доколкото в описаното ППС е било монтирано бордово устройство, което към датата на нарушението е работело и отчитало данни, оспорва годността на устройството, с което е засечено нарушението; липсва точно посочване на мястото на нарушението, тъй като от посоченото такова в ел.фиш не може да се изведе извод за кой точно ТОЛ сегмент от Решение №101/20.02.2020 г. на МС става въпрос; нарушена е процедурата за ангажиране на административно наказателната отговорност, доколкото за нарушение по чл.179, ал.3б от ЗДвП не се издава ел.фиш при условията на чл.189ж от ЗДвП.

Жалбоподателят, чрез надлежно упълномощен процесуален представител – адв.М.С. от САК, след приключване на съдебното следствие, моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания ел.фиш, на посочените в жалбата основания. Допълнително навежда съображения, че наложената имуществена санкция е прекомерна на фона на дължимата такса, посочена в ел.фиш. Претендира присъждане на направените разноски в полза на жалбоподателя, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение.

Ответната страна по жалбата в лицето на издателя на ел.фиш – А“ПИ“-МРРБ, взема становище в придружаващото преписката писмо за издаването на ел.фиш в съответствие с чл.189ж, ал.1 от ЗДвП, при нарушение, установено и заснето от електронната система по чл.167а, ал.3 от ЗДвП, в отсъствие на контролен орган и на нарушител, по образец, утвърден от УС на

А,„ПИ“ и притежава всички задължителни реквизити по чл.189ж, ал.1 от ЗДвП. Моли съда да го потвърди, като правилно и законосъобразно издаден.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице, при наличие на правен интерес да обжалва ел.фиш. Ел.фиш е връчен на жалбоподателя на 01.06.2023 г., съгласно приложеното известие за доставяне, а жалбата е подадена на 12.06.2023 г., съгласно отразената дата на поставения входящ номер върху нея, т.е. в законоустановения 14-дневен преклузивен срок по чл.189ж, ал.5 от ЗДвП, във вр. с чл.59, ал.2 от ЗАНН, поради което се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по съществото, жалбата е неоснователна.

Издаден е електронен фиш №8504594514 за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП, за това, че на 29.05.2021 г., в 17:14 часа, е установено нарушение с ППС – товарен автомобил „МАН ТГА 41.430 ББ“, с рег.№***, с технически допустима максимална маса 41000, брой оси 4, екологична категория ЕВРО 3, без ремарке, в Столична община, за движение по път А-6 км. 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП, тъй като за посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

За посоченото нарушение на жалбоподателя „***“ ООД, със законен представител Ж.Д.Д., в качеството на регистриран собственик на МПС, на основание чл.187а, ал.2, т.3, във вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП, е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева, за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

В ел.фиш е отразено, че независимо от налагането на това административното наказание, „***“ ООД дължи и заплащане на съответната такса по чл.10б, ал.5 от ЗП, съобразно категорията на притежаваното ППС в размер на 167 лева.

Описаната по-горе фактическа обстановка съдът прие за установена от приобщените по делото писмени доказателства, а именно: процесният ел.фиш; известие за доставяне; разпечатка от запис на нарушението; снимков материал – 2 бр. видеоклип; справка за собственици и притежатели на МПС; справка от издателя на ел.фиш, ведно с карта с местоположение на техническото устройство; извлечение от ел.система с данни за него; писмо от Областно пътно управление София; протокол за установяване годността за приемане на изграждането, доставката и монтажа на нова стационарна контролна точка; справка извлечение за платени пътни такси за процесното

ППС за периода 01.05.2021 г.-31.05.2021 г.

С оглед на така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП, при нарушение по чл.179, ал.3, установено и заснето от електронната система по чл.167а, ал.3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл.10, ал.2 от ЗП, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура".

Съдът намира, че обжалваният ел.фиш съдържа всички реквизити, изискуеми съобразно чл.189ж, ал.1 от ЗДвП. Административното наказване чрез издаване на ел.фиш съдържа особени правила, които са специални по отношение на общите такива, регламентирани в ЗАНН. Съобразно §6, т.63 от ДР на ЗДвП, ел.фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система, въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Според даденото тълкуване в Тълкувателно решение от 26.02.2014 г. по т.дело №1/2013 г., ОСК на ВАС, ел.фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции, а от гледна точка на правното му действие, уредено в чл.198, ал.11 от ЗДвП, ел.фиш притежава специфики, характерни както за АУАН, така и за НП; изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Съдът намира, че макар в цитираното Тълкувателно решение да са засегнати въпроси, свързани с издаването по реда на чл.189, ал.4-11 от ЗДвП ел.фишове, развитите от страна на висшата съдебна инстанция съображения, следва да намерят приложение и по отношение на ел.фишове, издавани на основание чл.189ж, ал.1 от ЗДвП, както предвид същественото сходство в регламентираните обществени отношения, така и предвид същественото сходство в правната им уредба, съгласно ЗДвП.

Обжалваният електронен фиш е издаден от надлежна институция – А“ПИ“ към МРРБ, и съдържа всички реквизити по чл.189ж, ал.1 от ЗДвП, поради което не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до отмяна на ел.фиш на формално основание. В тази връзка следва да се отбележи, че жалбоподателят неправилно приравнява ел.фиш на наказателно постановление, за съдържанието на което са налице други изисквания и разширително тълкува закона, като прави изводи за наличие и на други реквизити като например: дата на издаване на същия, съответно приложение

на давностни срокове по чл.34 от ЗАНН и др., поради което релевираните в жалбата възражения по процесуалната изрядност на административнонаказателното производство, не се споделят от съда.

Действително, не е посочена дата на издаване на ел.фиш, но причина за това е обстоятелството, че законодателят не е предвидил такъв реквизит в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП. В тази връзка, съдът не споделя направеното възражение от жалбоподателя относно нарушение на давностните срокове по чл.34 от ЗАНН и възможността административнонаказателната отговорност в случая да е погасена по давност. В тази връзка следва да се посочи, че съгласно Тълкувателно решение №1/27.02.2015 г. по т.д. №1/2014 г. на ВКС и ВАС, сроковете по чл.34 от ЗАНН са давностни и с тяхното изтичане се погасява възможността да бъдат реализирани всички правомощия на наказващия орган, като разпоредбата на чл.11 от ЗАНН препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния кодекс. В случая това са разпоредбите на чл.81, ал.3, във вр. с чл. 80, ал.1, т.5 от НК. Доколкото по своите последици електронните фишове се приравняват на наказателните постановления като същите се издават във връзка с констатиране и санкциониране именно на административно нарушение, то приложими са общите правила относно давностните срокове, които се обсъждат и при наказателните постановления. В настоящия случай не е изтекла тригодишната погасителна давност за наказателно преследване. Административнонаказателното производство е започнало с установяване на административното нарушение, извършено на 29.05.2021 г., за което е издаден електронен фиш, връчен на жалбоподателя на 01.06.2023 г., т.е. от датата на извършване на нарушението до датата на връчване на електронния фиш е изминал период около две години, а не три години. Според чл.80, ал.1, т.5 от НК деяния, за които се предвижда наказание глоба, се погасяват с изтичането на относителната погасителна давност от три години. С връчването на електронния фиш, преди да изтече относителната тригодишна давност за наказателно преследване, са били извършени действия, които прекъсват изтичането на давността и същата е загубила правното си значение, защото от този момент започва да тече нова давност. Към настоящия момент не е изтекла и абсолютната погасителна давност, която е четири години и шест месеца, независимо от прекъсването на относителната давност с връчване на електронния фиш. Както бе посочено по-горе, визираните давностни срокове в разпоредбата на чл.34, ал.1 от ЗАНН касаят съставянето на АУАН, но доколкото с разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП се изключва изискването за съставяне на АУАН и издаване на НП, давностните срокове по чл.34 от ЗАНН не са предмет на обсъждане в настоящото производство.

Налице е ясно посочване на мястото на извършване на процесното нарушение – Столична община, път А-6 км 50+427, с посока Намаляващ километър. Съгласно данните в представената карта с местоположение на СКТ 1018, извлечение от електронната система с данни за СКТ 1018 и писмо

с изх.№66-Сф-232/17.02.2023 г. от Областно пътно управление София, посоченото в ел.фиш място на установяване на нарушението, съвпада с местонахождението на контролно устройство №10182, а именно: път А-6 /Автомагистрала Европа/, км.50+427 метра, попадащо на територията на гр.София, Столична община. Съгласно данните в издаденото Разрешение за специално ползване на пътищата чрез временно ползване на части от пътното платно и на земи в обхвата на пътя №РСПП-407/26.11.2019 г., АУЗПТ №1018 се намира на АМ „Европа“ – А6 – Северна скоростна тангента „София-Кулата“, при км 1+050, който съгласно Решение №127/28.02.2020 г. на МС, Северна скоростна тангента, от км 0+000 до км 16+540, се припокрива с АМ „Европа“ – А6 Граница Сърбия – София, от км 49+500 до км 65+900. Горното означава, че местоположението на описаното в ел.фиш контролно устройство /тол сегмент/ – км 1+050, Северна скоростна тангента, между разклона за Нови Искър и пътен възел Илиенци, съответства на приблизителен км 50+427 от път А-6 „Европа“. Предвид горните данни, релевираните в жалбата възражения, че липсва точно посочване на мястото на нарушението, както и яснота относно точния тол сегмент, за който става въпрос, доколкото посочения в ел.фиш такъв „50-427“ липсвал в Решение №101/20.02.2020 г., се явяват напълно неоснователни и също не се споделят от съда.

Налице е ясно и точно описание на нарушението, от което се установява естеството на извършеното деяние, изразяващо се именно в движение на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП, тъй като няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаване.

В процесния ел.фиш е указан реда и срока за заплащане на глобата, реда и срока за обжалване на ел.фиш, както и възможността за заплащане на компенсаторна такса по чл.10, ал.2 от ЗП.

Относно правилността на процесният ел.фиш са събрани веществени доказателствени средства – снимки и разпечатка /създаден доклад от електронната система за събиране на пътни такси/, изготвени с контролно средство, както и доказателства относно собствеността на процесното ППС. От съвкупния анализ на тези доказателствени материали е видно, че отразените в ел.фиш факти и обстоятелства, са правилно установени.

Съгласно разпоредбата на чл.102, ал.2, изр.1 от ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл.10, ал.1 от ЗП, според категорията на пътното превозно средство. Видно е, че е налице задължение за собственика на ППС – „***“ ООД, с което дружеството не се е съобразило при описаните по-горе условия на време, място, обстановка, да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна

мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията, във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл.10, ал.1 от ЗП, според категорията на ППС. Собственикът на ППС е субект на вмененото нарушение, а че дружеството е собственик на описания в ел.фиш товарен автомобил, към датата на нарушението, безспорно се установява от приложената справка за собственици и притежатели на МПС.

Съгласно разпоредбата на чл.10б, ал.1 от ЗП, тол таксите се диференцират в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство и броя на осите, екологичните му характеристики и се определят за всеки отделен път или пътен участък. Видно от създадения от контролното устройство доклад за установеното нарушение е, че в случая, дължимата тол такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП е изцяло незаплатена, тъй като към 29.05.2021 г., в 17:14 часа, точно когато товарен автомобил „МАН ТГА 41.430 ББ“, с рег.№***, се е придвижвал в Столична община, по път А-6 км 50+427, с посока Намаляващ километър, собственост на „***“ООД, не е имало валидна маршрутна карта или валидна декларация за преминаването. Жалбоподателят ангажира доказателства, че за периода от 01.05.2021 г. до 31.05.2021 г. е била заплатена дължимата тол такса за МПС с рег.№***, но не ангажира никакви доказателства в подкрепа на твърдението си в жалбата, че към датата на установяване на нарушението, монтираното в това ППС бордово устройство е работело и отчитало съответните данни, като вместо това оспорва годността на описаното в ел.фиш контролно устройство. В тежест на собственика на ППС е да докаже изправността на бордовото устройство, доколкото негово задължение е да следи за изправността му на всяко притежавано ППС, което жалбоподателят очевидно не е направил в случая. При положение, че съгласно дадения отговор по делото от издателя на ел.фиш, описаното контролно устройство №10182 е технически изправно и не подлежи на периодичен контрол, съгласно действащото законодателство – Закон за измерванията, като същото представлява стационарна контролна точка и по-точно автоматично устройство за записване на пътния трафик, което е разположено на метална рамка, неподвижно монтирано над път А-6 /АМ „Европа“/ км 50+427 метра, попадащо на територията на гр.София, и е част от електронната система за събиране на пътни такси, релевираното възражение в жалбата, че то не е било технически годно да установи нарушението, се явява неоснователно и не се споделя от съда. Приложените по делото видеозаписи във вид на снимков материал установяват по безспорен и несъмнен начин, че описаното в ел.фиш контролно устройство е създало доклад за установеното нарушение с МПС, собственост на жалбоподателя. Горното дава основание на съда да приеме, че бордовото устройство, асоциирано към процесното ППС, не е било изправно /било е изключено, неправилно включено в електрическото хранване и/или с изчерпана батерия/, поради което на посочените дата и час не е предавало данни и информация за преминаването през тол сегментите по платената

пътна мрежа. Собственикът на процесното МПС не е доказал, че е изпълнил в пълен обем задълженията си да следи за изправността на бордовото устройство на това МПС, поради което и с оглед на ангажираните от ответната страна доказателства, съдът намира, че вмененото нарушение е доказано по несъмнен и безспорен начин.

След анализ на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено по безспорен начин, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна състава на административно нарушение по чл.102, ал.2 от ЗДвП. Касае се за ангажиране на административнонаказателна отговорност на юридическо лице, собственик на процесното ППС, към датата на деянието. Освен това, жалбоподателят не се е възползвал от възможностите за анулиране на ел.фиш, съобразно чл.189ж, ал.2 и ал.3 от ЗДвП.

Правилно на основание чл.187а, ал.2, т.3, във вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП, на жалбоподателя – юридическо лице, в качеството на собственик на описаното в ел.фиш ППС, е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева. Налице е абсолютно определена санкция, в която предвиденото наказание е точно фиксирано по вид и размер, с оглед на което съдът констатира, че и материалния закон е правилно приложен.

С разпоредбата на чл.189з от ЗДвП, законодателят изключва приложението на чл.28 и чл.58г от ЗАНН за нарушения по този закон, каквото се явява и процесното, поради което съдът не дължи отговор на въпроса относно наличие на предпоставките за квалифициране на вмененото нарушение, като маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН.

По изложените по-горе съображения, обжалваният ел.фиш следва да бъде потвърден, като правилно и законосъобразно издаден.

По разноските:

На основание чл.63д от ЗАНН, страните имат право на разноси, които се присъждат по реда на АПК. С оглед изхода на делото, право на разноси има ответната страна по жалбата – А“ПИ“-МРРБ, но изрично искане в тази насока от правоимащата страна не е направено, а и не са ангажирани доказателства за направени разноси в настоящото производство, поради което съдът не се произнася по този въпрос.